

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICA — FINANȚE

DIRECTOR : D. ALEXĂNDRESCO

PRIM-REDACTOR : I. N. CESĂRESCU

ABONAMENTUL

pe an 30 lei; 6 luni 16 lei; 3 luni 8 lei

Studentii plătesc pe jumătate

Strălnăitatea : 40 lei pe an, 20 pe 6 luni

A P A R E

de două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘCI

6, Splaiul Brâncoveanu Voevod, 6

Vis-à-vis de Palatul Justiției

S U M A R

JURISPRUDENȚA STRAINA :

Curtea de casație din Belgia : *Procurorul General al Curții* contra lui Raif-Bey, cu o observație de d. D. Alexandrescu.

Modul cum portărelel urmează a executa o hotărâre, care condamnă pe unul din soți — despărțit legalmente — să dea celui-l'alt soț un copil rezultat din căsătorie de d. Arthur G. Sion.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ :

Inalta Curte de casație și justiție, s. II : *Maria Mănăstireanu* cu *Masina I. Cușiu și Elena Băleanu*.

Idem : *A. Penescu* cu *A. Blatzodin*.

Curtea de apel din Galați, s. I : *Petre Haviaros* cu *Primăria Constanța*.

Tribunalul Constanța : *Xentia V. Murelis* cu *C. Gheorghide* și alții.

Bibliografie.

JURISPRUDENȚA STRĂINĂ

CURTEA DE CASAȚIE DIN BELGIA

Audiența de la 24 Mai 1898

Președenția D-lui LE COURT, Președinte

Proc. General al Curții de Casație contra lui Raif-Bey

Agent diplomatic străin. — Imunitatea de jurisdicție. — Datorie personală. — Atașat militar.

Imunitatea de jurisdicție recunoscută agenților diplomatici guvernelor străine se întinde și la datoriile personale ce ei contractează.

Beneficiul acestei imunități se întinde și la atașajii militari ai puterilor străine.

Curtea,

Considerând că un decret al Convenției naționale din 13 vent., an. II, publicat și în Belgia, oprește pe ori ce autoritate constituită de a atenta în ori ce mod ar fi la persoana trimeșilor guvernelor străine și dispune că reclamațiile ce s'ar ivi în contra lor să fie înaintate Comitetului de solut public, care singur este competent în această privință; Considerând că, prin atribuirea competenței exclusive Guvernului, în privința reclamațiilor ce s'ar putea ivi în contra trimeșilor guvernelor străine, aceștia sunt sustrași de la jurisdicțiile ordinare; Considerând că un atașat militar este un trimes al guvernului său, în ceea ce privește studiul chestiunilor militare pentru care el este delegat, și că el se bucură de beneficiul imunității de care s'a vorbit mai sus; — Considerând că chemat fiind înaintea judecătorului de pace din Ixelles pentru plata unor sume datorite din cauza îngrijirei date cănelui său, majorul Raif-Bey, atașat militar al legățiunii Turciei la Bruxelles, nu s'a înfățișat; Că judecând această cauză, judecătorul a în-

trecut limitele puterilor sale; Pentru aceste motive, în unire cu concluziile d-lui procuror general Mesdach de Ter Kiele, anulează ca dată cu exces de putere cartea de judecată pronunțată în lipsă de judecătorul cantonului Ixelles contra lui Raif-Bey, atașat militar al legățiunii Imperiului otoman, etc.

(Din *Dalloz Périod.*, 1898, 2, p. 447, 448; *Journal Clunet*, anul 1897, p. 839 urm. și *Sirey*, 1899, 4, p. 19).

Observațiune.— În principiu, fie care om este responsabil înaintea societății de actele sale civile sau penale. Luândune deci după ideea de dreptate absolută, ar trebui să decidem că atât legile civile cât și mai cu samă acele penale obligă, fără nici o deosebire, pe toți acei cari locuesc pe teritoriul nostru. Societatea este însă interesată la lipsa de răspundere din partea unor persoane anume determinate, și de aceea principiul responsabilității penale și civile suferă oare care excepțiuni.

Una din aceste excepțiuni, care, la noi, nu este scrisă nicăiri ⁽¹⁾, dar care însă face parte din dreptul public internațional, este relativă la reprezentanții puterilor străine, ambasadorii, miniștrii plenipotențiarilor, însărcinații de afaceri, trimeșii sau agenții diplomatici străini. Mai toți autorii, afară de Laurent ⁽²⁾ și încă câțiva, sunt în adevăr de acord pentru a recunoaște că persoanele mai sus arătate, cu excepțiune însă pentru con-

⁽¹⁾ «Ambasadorii și reședinții puterilor străine, dice art. 36 din *Allgemeines Landrecht für die Preussischen Staaten* (Introducere), ca și persoanele care sunt în serviciul lor, se bucură de imunitățile stabilite de dreptul ginților și convențiunile existente între diferitele Curți». Art. 38 din Codul austriac, nereprodus în Codul Calimach, prevede de asemenea că trimeșii și însărcinații de afaceri publice, precum și persoanele care sunt în serviciul lor (*die Gesandten, die öffentlichen Geschäftsträger und die ihnen Diensten stehenden Personen*), se bucură de privilegiile statornice de dreptul ginților și de tratatele publice. Cpr. și art. 11, capit. 1 din Codul Maximilian bavarez, care dispune că toți acei care se bucură de dreptul ambasadorilor, nu sunt supuși jurisdicțiilor ordinare. La noi, altă dată, legile lui Vasile Lupu și a lui Matei Basarab consideraă ca sacrilegi pe acei care ultragiaă *pre soli* sau se atingeau de persoana lor. Veđi tratatul nostru în limba franceză, p. 287, nota 3 și p. 473 : «*Cela ce va sudui sau va vătămă pre soli, este ca și furul ce fură biserică*». *Sancti habentur legati*, dicea legea romană. L. 17, Dig., 50, 7, *De legationibus*.

⁽²⁾ Laurent, *Dr. international*, III, 59 urm.

sulii⁽³⁾, nu pot fi urmărite nici în penal, nici în civil în țara în care ele își exercită misiunea lor diplomatică, jertfind ast-fel jurisdicția teritorială, fără nici o cauză bine cuvântată⁽⁴⁾.

Mai mult încă, se admite în genere că reprezentanții puterilor străine nu pot fi siliți a veni ca martori în justiție, și că depunerea lor trebuie să se primească la domiciliu, conform art. 209 Pr. civ.⁽⁵⁾. De asemenea, nici o percheșiție nu

⁽³⁾ Consulii, vice-consulii sau agenții consulari, cari nu sunt însărcinați cu negociațiunile diplomatice, și cari sunt înființați numai în scop de a apăra interesele individuale și comerciale ale naționalilor aflători în străinătate (Cpr. art. 16 și urm. L. din 13 Febr. 1894), nu se bucură în de obște, afară de excepțiile care ar rezulta din reciprocitate sau tratate internaționale (Cpr. Cas. fr. D. P. 59. 1. 185. Sirey, 54. 1. 811), de privilegiul acordat de dreptul ginților agenților diplomatici. Cpr. Trib. Iași, *Dreptul* din 1886, No. 66. Veși și decisiile străine citate în *Journal Clunet*, anul 1876, p. 272; anul 1877, p. 143 și 226; anul 1886, p. 76 și 703. Sirey, 77. 2. 17. D. P. 86. 2. 216. Sirey, 87. 2. 13, etc. Tot în acest sens se pronunță și doctrina. Veși Ortolan, *Dr. pen.*, I, 529. Foelix-Demangeat, *Dr. international*, I, 215, 219 și II, 576. Vincent et Pénaud, *Dictionn. de dr. international*, V^o Consuls 27 și 56 urm. Despagnet, *Dr. internat. public*, 247 și 371. Calvo, *Dr. internat.*, I, 479. Massé, *Dr. comm.*, I, 446. Bousquet, *Agents diplom. et consuls*, 104. Aubry et Rau, VIII, § 748 bis, p. 141. Bluntschli, *Das moderne Völkerrecht der civilisirten Staaten*, § 151. Heffter, *Das Europäische Völkerrecht der Gegenwart*, § 248. Slatin, *De la juridiction sur les agents diplomatiques*, *J. Clunet*, anul 1884, p. 339. N. Basilescu, *Revue générale du droit et des sciences politiques* (București 1887), I, p. 119. Répert. Dalloz, *Supplém.*, Consuls, 9. P. Fiore, *Nouv droit internat. public*, ed. a 2-a, trad. Ch. Antome, II, 1183. Beaufils, *Compét. des trib. fr. à l'égard des étrangers*, 427, 429. Orillard, *Compét. et Procéd. des trib. de commerce*, 635. Faustin Hélie, *Instruc. criminelle*, II, 652. Garaud, *Tr. th. et pratique du dr. pénal*, I, p. 292, nota 11 (ed. a 2-a). Martens, *Dr. des gens* (ed. Vergé din 1858), I, § 147, p. 388 și § 148, p. 394. Pand. fr., t. XXI, V^o Consuls, No. 75 urm.—Cu toate aceste, sunt autori care asimilează pe consulii ambasadorilor și miniștrilor plenipotențiarilor, sub cuvânt că ei ar fi niște adevărați agenți publici. Veși în acest din urmă sens, de Steck, *Essai sur les Consuls*, p. 18, precum și alți autori citați în Pand. fr., V^o consuls, No. 76.—Art. 3 din convenția încheiată la 1883 între România și Statele-unite prevede că consulii nu pot fi arestați preventiv de cât în caz de crimă calificată și pedepsită ca atare de legislația locală, scutindu-i în același timp de serviciul militar și de contribuțiunii către Stat sau comună, afară de impozitul funciar.

⁽⁴⁾ Sunt autori, cari, admitând privelegiul reprezentanților puterilor străine, numai în cât privește crimele și delictele de drept comun, îi supun jurisdicțiunii teritoriale în cât privește crimele de stat îndreptate contra Guvernului sau capului Statului (Barbeyrac, comentatoriul lui Bynkershoek, citat de Laurent, *Dr. internat.* III, 64 urm. și de F. Hélie, *Instruc. criminelle*, II, 644, p. 102); însă această teorie este generalmente respinsă, căci autorii sunt mai toți unanimi pentru a declara că Ministrul străin care ar fi comis o crimă contra Statului pe lângă care ar fi fost acreditat, poate numai să fie depărtat sau isgonit din țară, rămânând ca el să fie urmărit în țara lui. Cpr. Foelix-Demangeat, II, 576, p. 293. Martens, *op. cit.* II, § 218. Garraud, *op. cit.*, 150, p. 292.—*Contră*. Faustin Hélie, *Instruc. criminelle*, II, 648.

⁽⁵⁾ Cpr. Gand, *Code des étrangers*, 86. Vincent et Pénaud, *Agent diplomatique*, 112 urm. și *Consuls*, 49 urm. Slatin, *J. Clunet*, 1884, p. 472.—*Contră*. Laurent, *op. cit.*, III, 75. Art. 4 din convenția încheiată la 1883 între România și Statele unite prevede că justiția, când va avea să primească vre o decla-

se poate face în cancelariile agenților diplomatici. Cancelariile consulatelor vor fi inviolabile, dice art. 6 din convenția încheiată la 1883 între România și Statele-unite, și autoritățile locale nu vor putea să le calce sub nici un cuvânt, nici să viziteze, nici să poprească hârțile închise acolo.

Autorii nu mai sunt însă de acord când e vorba de a se determina motivele pe care se întemeiază o excepție atât de exorbitantă, care revoltă sensul moral, căci unii invoacă principiul exterritorialității⁽⁶⁾, care astă-zi, a pierdut mult din însemnătatea sa, iar alții se întemeiază pe independența de care reprezentanții puterilor străine au neapărat nevoie pentru a-și putea îndeplini misiunea lor față cu guvernul pe lângă care sunt acreditați, precum și pe considerația care se dătoarește înălțimei rangului și pozițiunii lor⁽⁷⁾.

În orî ce caz, asemenea privilegiu se întinde numai la familia⁽⁸⁾ reprezentanților puterilor străine, precum și la suita lor oficială, din care fac parte secretarii și atașaii, dragomanii sau interpreții, atașaii militari⁽⁹⁾, etc., iar nici într'un cas la servitorii lor, pentru că acești din urmă sunt destinați la serviciul personal al reprezentantului străin, iar nici de cum la serviciul Statului care a trimes acest reprezentant⁽¹⁰⁾. Usurile

rație juridică sau depozitie de la un consul, vice-consul, sau agent consular, va trebui să-l invite înscris a se înfățișa înaintea sa, și la caz de impedicare, va trebui să i ceară mărturisirea prin scris, sau să se transporte la cancelaria sa, spre a o dobândi de viu graiu. Acest text adaogă că consulii pot fi chemați ca marturi în cauze criminale, însă înfățișarea dișilor agenți trebuie să fie cerută cu toată deferența cuvenită demnității consulare și datoriei sarcinilor lor.

⁽⁶⁾ Foelix-Demangeat, I, 209 urm., II, 576.

⁽⁷⁾ Despagnet, *op. cit.*, 249. Garraud, *op. cit.*, 150. Veși și Pinherio-Ferreira asupra lui Martens, *Dr. des gens*, II, p. 107. Slatin, *J. Clunet*, 1884, p. 335 urm. «Incompetența Tribunalului în asemenea materie, se întemeiază, dice Curtea de Casație din Franca (10 Ian. 1891), pe independența reciprocă ce trebuie să aibă diferitele State și persoanele însărcinate cu reprezentarea lor». Veși această decizie în *J. Clunet*, anul 1891, p. 157 și în D. P. 91. 1. 15.

⁽⁸⁾ Ast-fel, s'a decis că imunitatea de care se bucură agentul străin se aplică și soției sale, care nu poate să compare înaintea unui tribunal, fără a atrage și pe bărbatul său. Cpr. C. Paris. Pand. Chron. t. II (anii 1830—1844), partea II, p. 189. Sirey, 41. 2. 592. Répert. Dalloz, *Agent diplomat.*, 757 n. 2. Vincent et Pénaud, *op. cit.*, *Agent diplomatique*, 100. Martens *op. cit.*, II, § 234, p. 153. Foelix-Demangeat, *op. cit.*, II, 576. Despagnet, *op. cit.*, 247. Slatin, *J. Clunet*, 1884, p. 473. Heffter, *Europäisches Völkerrecht*, § 212.

⁽⁹⁾ Cpr. autorii citați în nota precedentă, și la aceste autorități, adde, în privința atașaiilor militari, Trib. Paris. *J. Clunet*, anul 1878, p. 500, V^o *Immunités diplomatiques* și anul 1898, p. 337. Slatin, *J. Clunet*, *loco cit.*—*Contră*. Laurent, *Dr. international*, III, 85 urm.

⁽¹⁰⁾ Cpr. Ortolan, *Dr. penal*, I, 528. Laurent *op. cit.*, 83 urm. Garraud, *op. cit.* I, 150, p. 292. 293. Vincent et Pénaud, *op. cit.*, *Agent diplomatique*, 102. F. Hélie, *Instruc. criminelle*, II, 650. Mangin, *Action publique*, 79. Le Sellyer, *Dr. criminel*, II, 760. Legraverend, *Legisl. criminelle*, I, p. 102. Martens, II, § 235, p. 155. Cas. fr. D. P. 52. 1. 192. Sirey, 52.

internaționale voesc însă ca aceste persoane să nu poată fi urmărite de cât cu consimțământul ministrului străin.

Imunitatea de care se bucură reprezentantul străin, familia și suita sa oficială, nu se întinde însă la agentul neinvestit cu un caracter reprezentativ⁽¹¹⁾. Ea nu subsistă de asemenea în privința agentului, care a rămas în țara unde fusese acreditat, în urma încetării funcțiunei sale⁽¹²⁾. Chiar în cursul exercitiului funcțiunei sale, reprezentantul străin poate să renunțe la privilegiul ce i conferă dreptul ginților, și, în asemenea caz, tribunalele țării pe lângă care este acreditat devin competente de a l judeca⁽¹³⁾.

D. Alexandresco

Modul cum portărelul urmăzează a executa o hotărîre, care condamnă pe unul din soți — despărțit legalminte — să dea celui-l-alt soț un copil rezultat din căsătorie.

Sunt numeroase și varii dificultățile ce întîmpină Portăreii în esecutarile cu care sunt însărcinați după lege. Una din esecutările cele mai delicate, ba am putea dice, din cele mai grele, e incontestabil a hotărîrei care condamnă pe unul din soți să dea celui-l-alt de care este despărțit legalminte, copilul născut din căsătoria lor, pentru ca acesta de la o vîrstă oare-care să dea copilului educațiunea trebuincioasă, față cu pozițiunea sa socială și mijloacele de care dispune, sau dispun ambii părinți.

Se naște întrebarea :

Care sunt formalitățile ce trebuiesc îndeplinite și măsurile care trebuiesc luate de Portărel, pentru esecutarea unei asemenea hotărîri ?

De cine urmează el (Portărelul) să fie asistat în esecutare ?

Dacă este în drept Portărelul să facă perchisițiuni domiciliare și dacă acele perchisițiuni sunt limitate numai la domiciliul soțului condamnat, sau se întind ori-unde s'ar denunța că se află copilul.

Asupra acestora vom răspunde că, Portărelul avînd de esecutat o asemenea hotărîre, se va conforma mai întîi art. 387 și 388 din Pr. civ. adică

1. 467.— După unii autori, imunitatea care se opune la urmărirea agentului diplomatic, s'ar aplica și la servitorii săi, dacă ei aparțin naționalității agentului. Cpr. Despagnet. *op. cit.*, 247. Foelix-Demangeat, II, 576. Pand. fr., *Agent diplomatique*, 129. Slatin, *J. Clunet*, 1884, p. 474.— După Heffter (*op. cit.*, § 212), imunitatea de care se bucură ministrul s'ar aplica, fără nici o distincție, și slugilor sale.

⁽¹¹⁾ Cas. belg. *J. Clunet*, 1899, p. 618.

⁽¹²⁾ Trib. Paris, *J. Clunet*, 1899, p. 369.

⁽¹³⁾ Cas. fr. *J. Clunet*, 1891, p. 157 și D. P. 91. 1. 15. Calvo, *Dictionn. de dr. internat. public et privé*, V° *Agents diplomatiques*, p. 25. Slatin, *J. Clunet*, 1884, p. 465. 466.— *Contrà*. C. Paris. Répert. Dalloz, *Agent diplom.*, 157, n. 2. Sirey, 41. 2. 592 (decisie citată în nota 8).

făcînd somațiune și comunicînd copia titlului ce esecută, părții condamnate.

După trecerea termenului acordat prin somațiune, care nu poate fi mai mic de una și liberă de la lăsarea sa și primirea ei la domiciliu (art. 388 Pr. civ.) ; Portărelul, după stăruința ce va pune partea câștigătoare, va merge la domiciliul aceluia din părinții copilului (tată sau mamă) la care se află el (copilul), asistat fiind de agenții administrativi prevăduți de art. 412 Pr. civ. adică de comisar de poliție, sau sub-comisar, de primar sau ajutor de primar ; precum și de alți agenți polițienești a căror prezență este imperios cerută pentru o asemenea esecutare și aceasta pentru a se putea lua toate măsurile strict necesare, în cazul când s'ar ascunde copilul, sau s'ar profita de prezența Portărelului într'o cameră, pentru a face să dispară copilul prin altă parte. Tot-odată pe lângă acești agenți, Portărelul mai urmează să fie asistat, dacă nu de părintele copilului căruia urmează a îl încredința conform hotărîrei, dar cel puțin de vre-o persoană care cunoaște personal copilul.

Prezența părintelui care ar veni în ast-fel de împrejurări să și ia copilul, putînd provoca multe inconveniente, e preferabil ca el să nu asiste personal la o ast-fel de esecutare. Nu mai puțin însă se reclamă ca el să fie reprezentat prin cine-va, de oare-ce în cazul când Portărelul nu ar cunoaște personal copilul, nu va ști cum să aducă la îndeplinire hotărîrea, neștiind care-i anume copilul ce urmează să iea. S'ar putea chiar întempla în asemenea caz, când Portărelul nu cunoaște copilul, sau nu este asistat de cine-va care să l cunoască, ca el să fie înșelat momentan și să i se predea un alt copil în loc de cel adevărat.

Odată introdus în domiciliu, Portărelul dresează procesul-verbal semnat de el și de agentul administrativ care l'a însoțit (comisar, sub-comisar, primar sau ajutor al său) precum și de alte persoane cari au fost față la esecutare, constator de cele întemplate. Procesul-verbal trebuie să e-nunțe titlul în baza căruia se face esecutarea, autorisațiunea dată de instanța în drept pentru esecutarea titlului, somațiunea făcută cu numărul și data ei, somațiunea orală și răspunsul primit precum și măsurile de siguranță care a crezut de cuviință să le ia, Portărelul, pentru o asemenea esecutare, ca de exemplu : postarea agenților în jurul casei, sau prin locurile pe unde s'ar putea trece copilul și a face să dispară și în fine rezultatul cercetărilor ; dacă a găsit copilul, modul cum a procedat la aflarea și la luarea lui, sau în cazul contrar, mijloacele de perchisițiune domiciliară ce a întrebuițat pentru aflarea lui.

Intru cât privește chestiunea de a se ști, dacă

Portărelul este în drept pentru aducerea la îndeplinire a unei asemenea hotărâri, ca el să facă perchisițiuni domiciliare, nu mai încapă nici o îndoială asupra răspunsului afirmativ; de oare-ce dacă s'ar înlătura perchisițiunile, s'ar face imposibilă executarea în cazul de față și în genere executările, de oare-ce implicit ele reclamă perchisițiuni domiciliare, perchisițiuni care în asemenea caz sunt de competența exclusiv a Portărelului, ca unul ce-i însărcinat după lege cu aducerea la îndeplinire a hotărârilor judecătorești.

Asupra întrebării dacă însă acele perchisițiuni se mărginesc numai la domiciliul părintelui de la care urmează să se ia copilul, sau se întind oriunde s'ar denunța că el s'ar afla; vom răspunde că perchisițiunile se întind oriunde, dar numai cu autorizațiunea justiției, adică a instanței care a pronunțat hotărârea și motivată de cererea părții în drept și în specie a părintelui copilului în favoarea căruia s'a pronunțat hotărârea. Și aceste autorizațiuni speciale le credem absolut necesare, fiind-că fără ele Portărelul nu se poate introduce să facă perchisițiuni într'un domiciliu altul, de cât acel al părintelui condamnat față de care are un titlu, sub pedeapsă de violare de domiciliu.

Acestea sunt casurile care se presintă și dacă asemenea executări se întâmplă foarte rar, nu mai puțin însă crează dificultăți tocmai din cauza rarității lor și a modului cum se presintă spre executare.

Curtea de apel din Iași, dând recent o astfel de hotărâre, am crezut interesant de a releva cazul.

Arthur G. Sion

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția II

Audiența de la 2 Octombrie 1900

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

Maria Manole Mănăstireanu și M. Mănăstireanu ca soț pentru autorisare cu Masinca Iordache Cuțiu, Elena Iordache Cuțiu astăzi Băleanu, Titu Băleanu ca soț pentru autorisare și Iordache Cuțiu

Urmărire imobiliară. — Afapte și publicațiuni. — A rătarea greșită a unei vecinătăți. — Dacă atrage nulitatea lor. — (Art. 512 Pr. civ.).

Urmărire imobiliară. — Adjudecare. — Cedarea imobilului de către adjudecatar unei alte persoane. — Dacă tribunalul poate emite ordonanța pe numele acestei persoane. — De câte ori se plătește taxa de înregistrare.

Urmărire imobiliară. — Depunerea prețului adjudecării. — Nedepunerea în termen. — Ce interese atinge. — Cine poate cere revinderea. — Dacă se poate depune numai într'o singură dată, nu în două rate. — Când se poate depune astfel. — (Art. 551 Pr. civilă).

1) Dacă în afapte și publicațiuni este trecută întinderea exactă a moșiei urmărită, singurul fapt că într'o parte a moșiei s'ar fi trecut greșit vecinătățile, nu poate atrage nulitatea afaptelor

și publicațiunilor, de oare-ce, dupe dispozițiile art. 512 din Pr. civilă, afaptele și publicațiunile nu se pot anula pe asemenea greșeli parțiale în descrierea imobilului.

2) Dacă adjudecatarul a cesionat imobilul adjudecat asupra sa unei alte persoane, tribunalul cu drept cuvânt dispune emiterea ordonanței de adjudecare pe numele cesionarului, dacă însă se justifică plata taxei de înregistrare de două ori.

3) Nedepunerea prețului în termenile stabilite de art. 551 din Pr. civilă, nu atinge și nu poate atinge de cât interesele debitorului urmărit și ale creditorului urmăritor, și deci cesiunea aceasta fiind de interes cu totul privat, revinderea imobilului din cauza nedepunerii prețului la timp urmează a fi cerută de către părțile interesate, la tribunalul de urmărire.

4) De și legea cere ca prețul adjudecării să se depună în două rate, prima rată în năuntru termenului de 15 zile, iar a doua rată în năuntru termenului de patru săptămâni de la adjudecare, însă se poate depune prețul și într'o singură dată în năuntru celor patru săptămâni de la adjudecare, când depunerea prețului se face prin depunerea actului de creanță, care nu poate fi împărțit și nu poate fi depus de cât o singură dată.

Decisiunea 207/900. — Respins recursul făcut de Maria Mănăstireanu și M. Mănăstireanu ca soț pentru autorisare contra ordonanței de adjudecare a trib. Mehedinți, secția I, No. 1086/900 în proces cu Masinca Iordache și alții.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut de d-l consilier C. C. Ștefănescu;

Pe d-l avocat D. Gianni în dezvoltarea motivelor de casare; și

Pe d-l avocat Em. Porumbru în combateri.

Deliberând,

Asupra motivului I de casare:

«Esces de putere și greșită interpretațiune și aplicațiune a art. 512 și 531 din Pr. civ.

«Noi am cerut ca onor. trib. să scoată de sub urmărire cei 100 stânjeni moșie dați nouă ca dotă prin actul dotal autentificat la No. 1043/93 și care nu figura ca ipotecă în actul pe baza căruia suntem urmăriți; tot-odată am cerut ca și afaptele și publicațiunile cari conțineau acest imobil dotal să fie anulate conform art. 512 din Pr. civ., și prin urmare ordonat un nou termen cu noi afapte și publicațiuni. — Tribunalul admite contestația noastră și ordonă printr'o primă sentință cu No. 51 scoterea de sub urmărire a imobilului dotal, nu anulează însă și afaptele și publicațiunile declarând că ele n'ar conține de cât o greșală parțială în descrierea imobilelor urmărite, pe când este vădit că aci era vorba de scoaterea unui imobil întreg și distinct de sub urmărire care

schimba cu totul obiectul acestei urmăriri. Tot ast-fel densus consideră contestațiunea admisă ca o acțiune în revendicațiune parțială a imobilelor urmărite pentru a usa de facultatea ce-i acordă art. 531 din Pr. civ. d'a procedea înainte la urmărirea celor-lalte imobile, fără a lua în considerațiune că noi nu am intentat nici o acțiune în revendicațiune pentru imobilul dotal ci am făcut pur și simplu o contestațiune în privința publicațiunilor și afiptelor greșite. Cu modul acesta tribunalul a comis un esces de putere și a violat sus citatele texte de lege ordonând vîndarea în aceiași di când el a constatat greșelile în afipte și publicațiunii conform altor afipte create de densus în ședință publică și necunoscute de concurenți».

Avînd în vedere ordonanța de adjudecare supusă recursului ;

Considerînd că se constată că, în virtutea unei creanțe ipotecare pârâții au cerut trib. Mehedinți punerea în vînzare publică a unei porțiuni de 400 stînjeni moșie din hotarul Broșteni ca avere a recurentei ; Că în timpul urmăririi ivindu-se contestațiune din partea lui I. Drănceanu pe motiv că 100 stînjeni din moșia urmărită aparțineau ca avere dotală a soției sale, trib. admitînd contestațiunea, a dispus scoaterea de sub urmărire a 100 stînjeni moșie, menținînd urmărirea numai pentru restul de 300 stînjeni ;

Considerînd că rezultă din lucrările aflate în dosar că în afiptele și publicațiunile ce s'au scos după admiterea contestațiunii s'a prevăzut numai cei 300 stînjeni de moșie ce rămăsese sub urmărire, menționîndu-se însă vechile vecinătăți ce erau trecute în primele publicațiuni ;

Considerînd că întru cât în afipte și publicațiuni este trecută întinderea esactă a moșiei urmărită, singurul fapt că ea în partea despre miază noapte s'ar fi trecut greșit vecinătățile nu putea atrage nulitatea afiptelor și publicațiunilor, de oare-ce, după dispozițiunile art. 512 Pr. civ. afiptele și publicațiunile nu se pot anula pentru asemenea greșeli parțiale în descrierea imobilului ; că de aceea, mijlocul de casare are a fi respins ca ne esact în fapt și ne întemeiat.

Asupra mijlocului II de casare :

II. «Esces de putere, violarea art. 1393 din Cod civ. precum și a principiului de drept că nu se poate desființa o încheiere judecătorească pronunțată față cu părțile pe cale contencioasă printr'o altă încheiere fără prezența părților și pe cale grațioasă.

«Tribunalul după ce printr'o încheiere dată în ședință publică respinge cererea creditorilor urmăritori de a se adjudeca imobilul urmărit nu asupra d-lui Titu Băleanu adevăratul adjudecator ci asupra d-lui Iordache Cuțiu ca cesionar al drepturilor acestuia devenit chiar în acea zi, apoi revine cu ocaziunea liberării ordonanței de adjudecare la care noi nu am participat și-i dă ordonanța în persoana cesionarului contestat de noi, comițînd ast-fel un exces de putere și violînd art. 1393 din Codul civil».

Considerînd că rezultă din lucrările aflate în dosar, că după adjudecarea definitivă, avocatul Măcescu care reprezintă pe adjudecatorul Titu Băleanu, a cerut tribunalului ca ordonanța să se emită pe numele d-lui

Iordache Cuțiu, în numele căruia, și pentru care, clientul său licitase ; că însă tribunalul găsind că procura pe baza căruia numitul Măcescu se presenta pentru Titu Băleanu, nu era făcută în conformitate cu legea, a respins această cerere considerînd pe adjudecator ca absent ;

Considerînd că posterior acestui incident, tribunalul constatînd că, adjudecatorul Băleanu cesionase în regulă lui Iordache Cuțiu drepturile sale rezultînd din acea vînzare, cu drept cuvînt a dispus liberarea ordonanței pe numele acestui din urmă, după ce va justifica plata taxei de înregistrare de două ori, întru cât nimic nu se opunea la această operațiune ;

Că ast-fel fiind și acest mijloc are a fi respins ca neîntemeiat.

Asupra mijlocului III de casare :

III. «Esces de putere și violarea art. 551, 553 combinat cu art. 732 și 733 din Pr. civilă.

«Legiuitorul prescriind anume termene fatale pentru depunerea prețului adjudecațiunii, judecătorul nu se poate nici întinde nici micșora conform art. 732, ci trebuie să decrete decăderea părții din drepturile sale conform art. 733. Ast-fel dispune art. 551 ca adjudecatorul să depue jumătate din preț după 15 zile ale adjudecațiunii, iar cea-laltă jumătate după alte 15 zile. Iar art. 553 dispune în mod obligator pentru tribunal că, dacă prețul nu s'a depus conform art. 551 să ordoneze o nouă vînzare în comptul adjudecatorului.

«Acest principiu este consacrațiunea celui-lalt principiu mai sus arătat de ordine publică că judecătorul nu poate prelungi termenele prescrise de legiuitor. De aci dispozițiunea obligatorie iar nu facultativă a articolului 553.

«În specie se constată că adjudecația definitivă a avut loc la 24 Februarie și că adjudecatorul a făcut cerere la 23 Martie ca să depue prețul precum și creanța drept parte din preț, iar trib. a încuviințat aceasta la 28 Martie prin jurnalul No. 1437 din 28 Martie 1900 și a eliberat ordonanța la 5 Aprilie acelaș an ; din aceste fapte găsite în dosar și ne contestate, rezultă în mod clar și inevitabil că la a 15-a zi de la data adjudecațiunii jumătate din preț nu fusese depus de oare ce cererea d-sale de la 23 Martie pentru depunerea întregului preț era tardivă și tribunalul obligat conform recentei jurisprudențe a Inaltei Curți de Casație a pune în vînzare iar nu a acorda termen de grație precum a făcut. Afară de aceasta chiar la 28 Martie când s'a admis pentru completarea întregului preț și creanța d-sale în rang util și necontestat erau expirate și cele din urmă 15 zile prescrise de legiuitor.

«Ast-fel tribunalul a comis un esces de putere și a violat sus menționatele texte de lege».

Considerînd că nedepunerea prețului în termenile stabilite de art. 551 Pr. civ. nu atinge și nu poate atinge de cât interesele debitorului urmărit și ale creditorului urmărit ;

Că prin urmare de aci rezultă că cesiunea aceasta este de interes cu totul privat ;

Că ast-fel fiind revinderea imobilului din cauza nedepunerii prețului la timp urmează a fi cerută de către părțile interesate la tribunalul de urmărire ;

Considerând că se constată că prețul a fost depus printr'un act de creanță în ziua de 23 Martie 1900 prin urmare înăuntru termenului de patru săptămâni ;

Considerând că în specie nu putea fi vorba de depunerea a jumătate prețul înăuntru termenului de 15 zile, întru cât depunerea prețului se făcea prin depunerea actului de creanță, care nu putea fi împărțit și care nu putea fi depus de cât o singură dată ;

Că de acea și acest mijloc are a fi respins ;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge recursul, etc.

Audiența de la 27 Septembrie 1900

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

A. Penescu cu Anastase Blatzodin

Urmărire imobiliară. — Adjudecare. — Ordonanță. — Taxe de înregistrare. — Dacă trebuie a fi depuse peste prețul adjudecării. — Dacă este casabilă ordonanța de adjudecare când taxa de înregistrare a fost reținută din preț. — Efectele acestei casări. — Dacă se face o nouă adjudecare. — (Art. 558, 551 și urm. Pr. civilă).

Asemănat art. 558 din Pr. civilă, tribunalul trebuie să dea ordonanța de adjudecare după ce se va depune prețul adjudecării, plata cheltuelilor și răspunderea taxelor, de unde rezultă în mod învederat că plata cheltuelilor și taxa de înregistrare urmează a fi depuse peste prețul adjudecării, iar nu reținute din acel preț.

Ast-fel, este casabilă ordonanța de adjudecare când taxa de înregistrare a fost reținută din prețul adjudecării, și efectele acestei casări urmează a se resfrânge asupra întregii urmăririi, de oare-ce prețul nefiind depus, vânzare nu este, conform art. 551 și urm. din Pr. civilă, căci adjudecarea este o vânzare sub o condiție resolutorie, adică a depunerii prețului, iar pentru o refacere a vânzării silite trebuie ca să se îndeplinească din nou toate formele care preced adjudecarea.

Decisiunea 204/900. — Casată ordonanța de adjudecare a trib. Ilfov, s. de notariat, No. 777/900 după recursul făcut de A. Penescu, în proces cu Anastase Blatzodin.

Curtea,

Ascaltând citirea raportului făcut de d-l consilier G. N. Bagdat ;

Pe d-l avocat C. Christescu din partea recurentului în desvoltarea motivelor de casare: și

Pe d. avocat M. Antonescu din partea intimatului în combateri.

Deliberând,

Asupra motivului III de casare :

«Nu s'a depus prețul vânzării complet și nu se putea libera ordonanța de adjudecare căci taxa de înregistrare de 2% a fost comptată în acest preț ».

Având în vedere ordonanța de adjudecare supusă recursului ;

Considerând că se constată că tribunalul adjudecând definitiv pârîtului Blatzodin imobilul recurentului, numitul adjudecatar, pentru acoperirea prețului eșit la licitație, pe lângă actele sale de creanță, a mai depus o recipisă a Creditului Funciar constatând plata ratelor întârziate și adresele Creditului prin care se declară că 'l primește ca societar pentru restul capitalului împrumutat, mai depunând asemenea și recipisa administrației financiare din Ilfov cu No. 24079 de lei 2137 cum și recipisa corpului de portărei de lei 64, sumă cu care a complectat prețul de lei 106850 eșit la licitație ;

Considerând că după dispozițiile art. 558 Pr. civilă tribunalul va da ordonanța de adjudecare după ce se va depune prețul adjudecațiunei, plata cheltuelilor și răspunderea taxelor, de unde rezultă în mod învederat că plata cheltuelilor și taxa de înregistrare urmează a fi depusă deosebit de prețul adjudecațiunei ;

Considerând că părerea, că în plata prețului nu pot intra cele-alte cheltueli judecătorești, nici taxele, se justifică că după dreptul comun art. 1305 C. civ., plata taxelor și a cheltuelilor, este în sarcina cumpărătorului, și art. 558 Pr. civ. în ordinea în care enumeră depunerile ce au a se face de adjudecatar, nu face decât confirmă acea regulă de drept comun ;

Considerând că a nu obliga pe adjudecatar la cumpărări să depue deosebit prețul de adjudecare ar fi nu numai în contra acelei regule de drept comun, dar și a îngreuna poziția debitorului și a folosi pe adjudecatar ;

Că dacă ar fi chiar îndoială, din cauza unei antinomii în textele procedurii civile, aceasta trebuie a se rezolvi în folosul debitorului ;

Că acest mod de depunere a prețului, ne intrând în spiritul art. 558 Pr. civ. de aci rezultă că prețul nu este integral depus, și dar rău tribunalul a dispus liberarea ordonanței ;

Că așa fiind mijlocul de casare este întemeiat și prin urmare ordonanța este casabilă ;

Că în cât privește efectele casării, ele urmează a se resfrânge asupra întregii urmăririi, de oare-ce prețul ne fiind depus, vânzarea nu este conform art. 551 și urm. Pr. civ., căci adjudecarea este o vânzare sub o condiție resolutorie, adică a depunerii prețului, iar pentru o refacere a vânzării silite trebuie ca să se îndeplinească din nou toate formele care preced adjudecarea ; Că alt-fel a susține că în urma casării unei ordonanțe pentru nedepunerea prețului, efectele ar fi numai de la, și pentru actul de depunere, aceasta ar fi nu numai contrariu principiilor de mai sus, dar ar fi și a favorisa pe adjudecatar, înlesnindu-î prin noul termen acordat să poată să-și procure mijloăcele spre a depune prețul, de vreme că dacă noua licitație este a se ține, se vor putea presenta și alții cari la întâile licitației nu fusese poate în stare a lua parte ;

Pentru aceste motive, Curtea, admitând motivul III din cele depuse în ședință, casează ordonanța, etc.

CURTEA DE APEL DIN GALAȚI, Secția I

Audiența de la 1 Decembrie 1899

Președenția D-lui G. C. ȘIȘMAN, Prim-Președinte

Petre Haviaras cu Primăria orașului Constanța

Deciziunea civilă No. 205

Apel.— Materie civilă.— Sentință pronunțată contradictoriu.— Termen de apel.— De când curge.

Citații.— Comunicare de hotărîre.— Primăria.— Cum se citează și cum se comunică unei primării copia dupe hotărîre.— Dacă se pot primi de registratorul comunei ori de ajutorul lui.— (Art. 75 din Pr. civilă).

1) *Termenul de apel, în materie civilă, pentru hotărîrile date în contradictoriu, e de două luni din ziua primirii copieii hotărîreii, în persoană sau la domiciliu.*

2) *De și dupe art. 75 al. III din Procedura civilă, relativ la predarea citațiilor, și care se aplică și în materia comunicării hotărîrilor, se prevede că comunele se citează prin persoana sau la domiciliul primarului, însă de aci nu se poate deduce că citația sa copia hotărîreii, să fie predată chiar primarului la domiciliul lui, și cerințele legii sunt îndeplinite când citația sa copia hotărîreii adresate primarului, sunt primite de registratorul comunei, ori de ajutorul lui, ca unii ce sunt funcționarii însărcinați cu primirea tutulor hârtielor adresate comunei.*

S'au ascultat: d-l avocat Zaharia Kiriac, din partea apelantului Petre Haviaras, precum și d-l avocat M. G. Urleanu, din partea apelantei primării a orașului Constanța.

Curtea deliberând,

Având în vedere apelul făcut de comuna urbei Constanța, contra sentinței tribunalului Constanța No. 181 din 15 Mai 1899;

Având în vedere finele de neprimire invocat de Petre Haviaras, care tinde la respingerea acestui apel ca tardiv;

Considerând în fapt că din lucrările dosarului primei instanțe se constată că sentința apelată a fost pronunțată în materie civilă și în contradictoriu cu părțile, că copia acestei sentințe s'a comunicat ajutorului registratorului comunei Constanța în ziua de 16 Ianuarie 1899, care a dat dovadă de primire investită cu sigiliul acelei autorități și că comuna a făcut apel contra menționatei sentințe în ziua de 18 Octombrie 1899;

Considerând că, conf. art. 318 Pr. civ., termenul de apel, pentru hotărîrile date în contradictoriu e de două luni din ziua primirii copieii hotărîreii în persoană sau la domiciliu;

Considerând că în speță, de la data remiterii copieii de sentință la registratura oficiului comunei Constanța și până la facerea apelului, sunt trecute mai mult de două luni;

Considerând că, comuna Constanța opune că această comunicare este nulă, fiind-că nu s'a făcut în persoana primarului sau la domiciliul său;

Considerând că este necontestat, că registratorul comunei ca și ajutorul său, sunt însărcinați cu primirea tutulor hârtielor adresate comunei;

Considerând că, de și după art. 75 al. III Pr. civ., relativ la predarea citațiilor și care se aplică și în materia comunicării hotărîrilor să prevede că comunele se citează prin persoană, sau la domiciliul Primarului, însă de aci nu se poate deduce că citația, sa

copia hotărîreii, să fie predată chiar primarului la domiciliul lui;

Că, din contră cerințele legii sunt îndeplinite, când citația sa copia hotărîreii, adresată primarului, sunt primite de registratorul comunei, or ajutorul lui, ca unii ce, după cum s'a arătat, sunt funcționari însărcinați cu primirea hârtielor intrate;

Că, în vederea acestora, comunicarea copieii după hotărîre, în modul cum s'a făcut fiind valabilă și pentru că apelul a fost introdus după expirarea termenului prevăzut de lege, Curtea, urmează să'l respingă ca tardiv.

Pentru aceste motive, respinge apelul făcut de comuna Constanța contra sentinței tribunalului Constanța No. 181 din anul 1899.

(ss) G. C. Șișman, V. Râmniceanu, G. Tanoviceanu, G. Stoicescu, Fr. Papp.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI CONSTANȚA

Audiența de la 25 Iunie 1899

Președenția D-lui DELADECIMA, Judecător

Xanthia V. Murelis cu legatarii defunctului C-tin Gheorghiadis

Sentința civilă No. 234

Testament. — Substituție fideicomisariă. — Dacă este oprită în mod absolut prin lege.— Când există substituție fideicomisariă.— Dacă anulează testamentul.— Dacă anulându-se dispoziția în favoarea legatarului universal se anulează și legatele particulare. — Dacă un testament se anulează când sarcinile impuse legatarului întreg activul succesoral.

1) *Este nul testamentul când sarcinile impuse legatarului întreg activul succesoral, cas în care testamentul este materialmente neexecutabil.*

2) *Substituțiile fideicomisariii fiind de natură a jigni principiul egalității ce trebuie să domine între moștenitorii aceleiași persoane, sunt oprite în mod absolut de către legiuitor.*

Pentru ca să existe substituție fideicomisariă se cere: I) o îndoită liberalitate a acelorași bunuri în folosul a două persoane deosebite; II) o trecere de timp între ambele liberalități; III) o ordine succesivă între persoanele gratificate; și IV) obligațiunea pentru primul gratificat de a păstra averea și de a o remite, după moartea sa, secundului gratificat.

Ast-fel când un testator lasă averea sa, atât nuda proprietate cât și folosința, unei persoane și i impune condițiunea să nu o înstrăineze nici odată, pentru ca la moartea sa să rămână altei persoane, desemnată de testator, o asemenea dispoziție testamentară constituie o substituție fideicomisariă care anulează testamentul.

3) *Legatele particulare fiind niște sarcini impuse legatarului universal, soarta lor depinde de soarta dispozițiunei testamentare principală făcută în favoarea acestui legatar universal și urmează soarta acestei dispozițiuni.*

Ast-fel dacă dispozițiunea testamentară principală, în favoarea legatarului universal, este nulă pentru că ar conține o substituțiune fideicomisariă, sunt nule și dispozițiunile în favoarea legatarilor particulari.

Tribunalul,

Având în vedere acțiunea intentată de Xanthia V. Murelis cu autorisația soțului său prin care tinde la anularea testamentului defunctului său frate Constantin Gheorghiadis;

Având în vedere conclusiunile scrise și orale ale părților;

Având în vedere testamentul mistic făcut de defunctul Constantin Gheorghide din Constanța în ziua de 22 Ianuarie 1898 și constatat de acest tribunal prin procesul verbal de autentificare No. 1089 din 2 Iulie 1898, prin care institue ca legatar universal al bunurilor sale mișcătoare și nemiscătoare pe fratele său Polimeni Gheorghide din Ostrov cu obligațiune să nu înstrăineze averea și după moartea sa să rămâe la copiii lui Enache Gheorghide un alt frate al testatorului;

Având în vedere că prin acest testament, defunctul Constantin Gheorghide lasă mai multe legate particulare surorilor sale Despina Giovanoglu și Xanthia Murelis, fraților săi Nicolae, Teodor și Enache Gheorghide, nepoților săi Irina Papazoglu, Maria Tomazu și Gheorghie Vurlis, soacrei sale Pelaghia Culumundra, minorilor Haritomeni Moisidi, Mariante Culumundra și Caliopi Trigoni, cum și comunităților grecești din Constanța și noul Vasilicos (Turcia), toți chemați azi în cauză împreună cu legatarul universal Polimeni Gheorghide de către reclamanta Xanthia Murelis;

Având în vedere că două sunt motivele pe care se întemeiază reclamanta spre a cere anularea testamentului; 1) Pentru că este materialmente inexecutabil și 2) pentru că conține o substituțiune fideicomisară prohibită de art. 803 din Codul civil;

In ceea ce privește primul motiv:

Considerând că din actele prezentate de reclamantă și în special din inventarul averii defunctului Constantin Gheorghide întocmit de d. jude al ocolului Constanța în zilele de 21 Octombrie 1898 și 19 Maiu 1899, se constată că averea se compune în majoritate din mobile al căror venit este insuficient spre a achita numeroasele legate particulare față cu clauza impusă legatarului universal d'a nu înstrăina această avere;

Considerând dar că legatarul universal este pus printr'aceasta în imposibilitate d'a executa legatele particulare cu atât mai mult că testatorul face aluziune în testament la un numerar și polițe în valoare de 30-32 mii lei care la moartea sa întemplată la câte-va luni după facerea testamentului nu s'a mai găsit în ființă de d. jude de ocol care a făcut inventarierea averii.

In ceea ce privește motivul al II-lea:

Considerând că legiuitorul din considerațiunii de ordine sociale basate pe *principiile democrației moderne* a prohibit în mod absolut dispozițiunile testamentare care conțin o substituțiune fideicomisară, ca unele care jicnesc principiul egalității ce trebuie să domine între moștenitorii aceleși persoane și care împiedică libera circulațiune a bunurilor din cauza clausei de inalienabilitate de care sunt isbite;

Considerând că din dispozițiunile art. 803 Cod civil rezultă că condițiunile cerute de legiuitor pentru ca să existe o substituțiune fideicomisară sunt următoarele: a) o îndoită liberalitate a acelorasi bunuri în folosul a două persoane deosebite; b) o trecere de timp între ambele liberalități; c) o ordine succesivă între persoanele gratificate și d) obligațiunea pentru primul gratificat de a păstra averea și de a o remite după moartea sa secundului gratificat;

Considerând că în cazul testamentului defunctului C. Gheorghide rezultă că intențiunea testatorului a fost a face o îndoită liberalitate a universalității bunurilor sale atât în favrea legatarului universal Polimeni Gheorghide cât și a copiilor lui Enache Gheorghide; ca ambele liberalități să nu existe în mod simultaneu ci să și producă efectele după o trecere de timp, întru cât primul gratificat Polimeni Gheorghide este lăsat a stăpâni averea în tot timpul vieții sale, ca între ambele persoane gratificate să se stabilească o ordine succesivă, întru cât Polimeni Gheorghide este obligat a nu înstrăina averea pe tot timpul vieții sale și a o remite după moartea copiilor lui Enache Gheorghide, clausă im-

pusă de altminteri în mod imperativ în sarcina legatarului universal;

Considerând că ceea-ce denotă și mai mult intențiunea testatorului de a face o substituțiune fideicomisară este că se exprimă în două trei rânduri în corpul testamentului că înțelege a lăsa primul instituit Polimeni Gheorghide proprietatea absolută a universalității bunurilor sale, iar nu numai folosința acestor bunuri;

Considerând dar că dreptul de vocațiune la moștenire a copiilor lui Enache Gheorghide în virtutea acestui testament nu ia naștere de cât la moartea legatarului universal Polimeni Gheorghide în tot timpul vieții căruia densesi nu au nici măcar un drept la nuda proprietate a bunurilor lăsate prin testament;

Considerând că dacă testatorul Const. Gheorghide ar fi înțeles a face o substituțiune vulgară permisă de art. 805 Cod civil, ar fi spus cel puțin că lasă legatarului universal numai folosința bunurilor sale, iar nu proprietatea lor desevărsită și în cazul acesta dreptul copiilor lui Enache Gheorghide la nuda proprietate a bunurilor lăsate prin testament ar fi luat naștere din momentul morții testatorului, or, din nicăeri nu rezultă că densesi a înțeles a face o asemenea dispozițiune, din corpul testamentului rezultă neîndoios că testatorul a voit a face pe Polimeni Gheorghide stăpân desevărsit al averii ce i lasă pe tot timpul vieții acestuia și numai după moartea sa, să treacă la copiii lui Enache Gheorghide și ca să accentueze și mai mult asupra acestei intențiuni, testatorul interzice legatarului universal dreptul de a înstrăina averea, pentru că în gândul său, copiii lui Enache să o poată moșteni după moartea lui Polimeni Gheorghide;

Considerând că, odată stabilit că există o substituțiune fideicomisară prohibită de art. 803 Cod civ. ca legiuitorul a înțeles a anula întreaga dispozițiune testamentară care conține o asemenea clausă adică atât liberalitatea făcută instituitului, cât și pe cea făcută substituțitului întru cât ambele liberalități formează o singură dispozițiune indivizibilă și întru cât a hotărî într'alt fel ar fi a altera voința testatorului, acordând instituitului testamentar deplina proprietate a bunurilor lăsate împreună cu dreptul de a le înstrăina adică mai mult de cât a voit a i da însuși testatorul;

Considerând în ceea-ce privește legatele particulare că ele fiind nisce sarcini impuse legatarului universal, depind de dispozițiunea testamentară principală făcută în favoarea acestui legatar universal și urmează soarta acestei dispozițiuni devenind ast-fel nule o dată cu densesi;

Considerând dar că din ambele puncte de vedere, testamentul mistic al defunctului Constantin Gheorghide este nul și deci acțiunea doamnei Xanthia Murelis fiind fondată cată a se admite.

Pentru aceste motive, Trib., admite acțiunea, etc.

(ss) Delladecima, T. M. Basarabeanu.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tipar și se găsește la autor și la librăria universală *Leon Alcalay*.

TOMUL AL VI-lea (PARTEA II)

DIN

DREPTUL CIVIL ROMÂN

DE

DIMITRIE ALEXANDRESCO

Consilier la Inalta Curte de casație și justiție

CUPRINZIND

Explicarea art. 1092—1137

PREȚUL 10 LEI